

BIULETYN INFORMACYJNY GMINY RUDNIKI

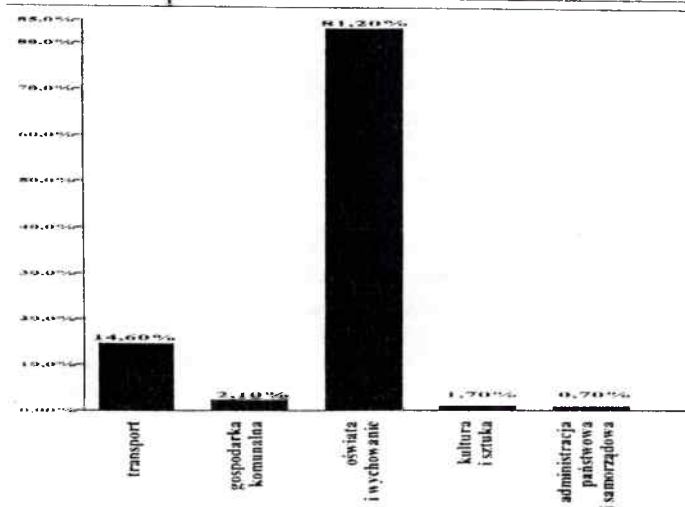
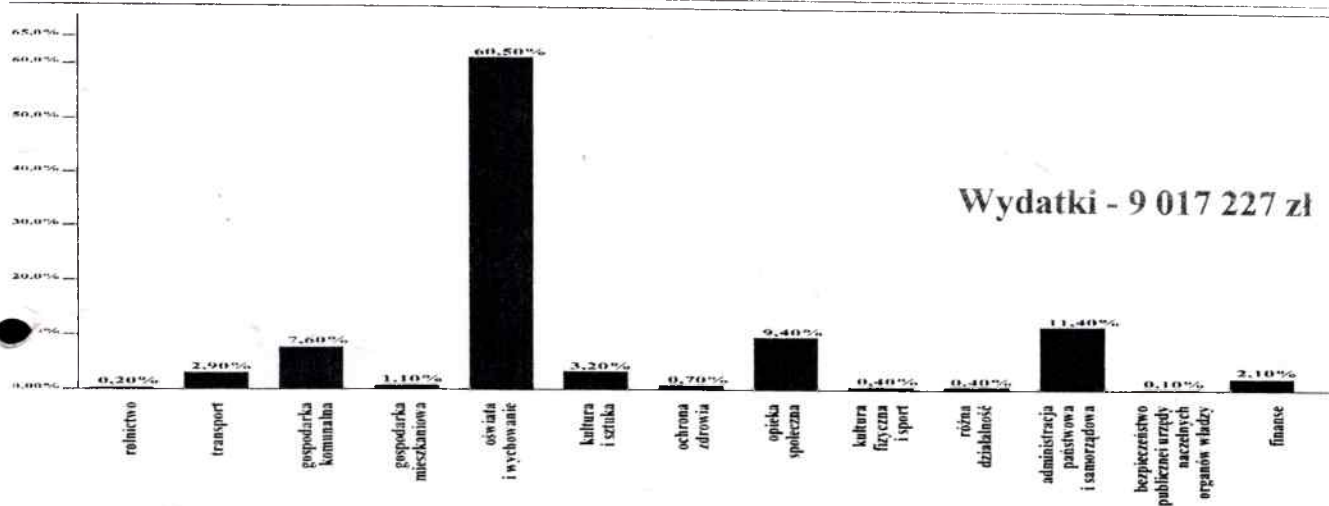
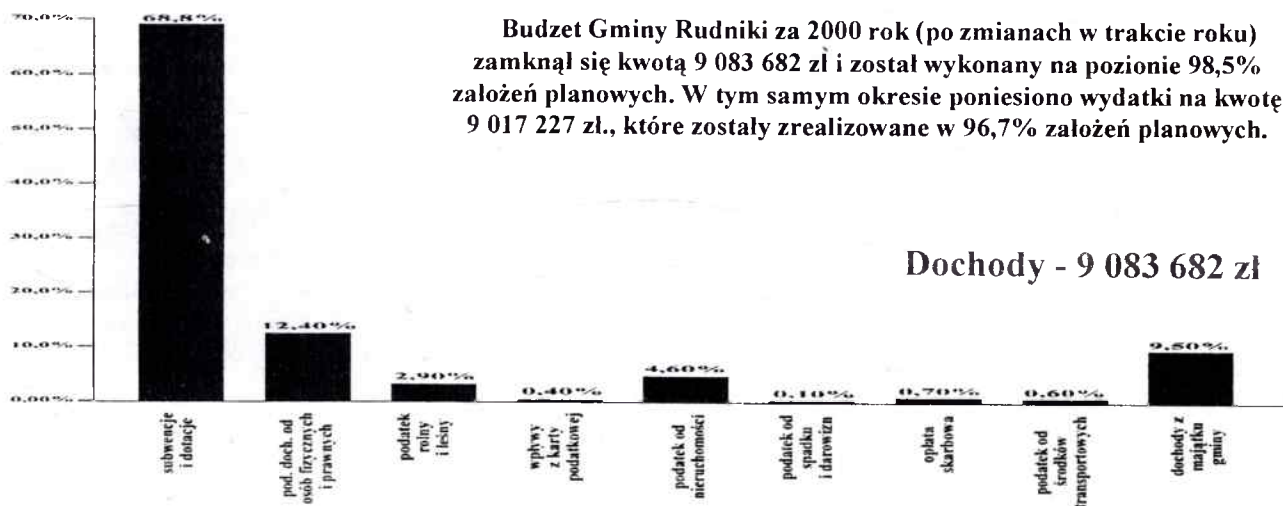
NR 2/2001

CENA 1,50 zł

CZERWIEC 2001

Wykonanie budżetu Gminy Rudniki za 2000 r.

Budżet Gminy Rudniki za 2000 rok (po zmianach w trakcie roku) zamknął się kwotą 9 083 682 zł i został wykonany na poziomie 98,5% założeń planowych. W tym samym okresie poniesiono wydatki na kwotę 9 017 227 zł., które zostały zrealizowane w 96,7% założeń planowych.

W ramach wydatków budżetowych poniesiono nakłady na realizację inwestycji w kwocie 1 113 980 zł co stanowiło 12,4 % wydatków ogółem.

Wydatki inwestycyjne - 1 113 980 zł

Z OBRAD RADY GMINY

W roku bieżącym odbyły się dwie sesje Rady Gminy Rudniki. **XXIII sesja rady odbyła się w dniu 2 marca.**

W sesji udział wzięli wszyscy (20) radni.

Podjęto uchwały w następujących sprawach:

- ustalenia planu pracy rady i stałych komisji rady na 2001 rok,

- zatwierdzenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2001 rok oraz upoważnienia członków komisji do kontroli punktów sprzedaży alkoholu w zakresie przestrzegania zakazu sprzedaży alkoholu nieletnim i obowiązywania tablic informacyjnych,

- przystąpienia Gminy Rudniki do porozumienia w sprawie zwiększania dostępności pomocy wychowawczej, opiekuńczej, terapeutycznej i rewalidacyjnej dla dzieci specjalnej troski,

- współpracy z powiatem oleskim w zakresie wykonywania zadań dotyczących doskonalenia zawodowego nauczycieli i doradztwa metodycznego,

- trybu postępowania o udzielenie dotacji,

- zmian w budżecie gminy na 2001 rok,

- zaciągnięcia kredytu długoterminowego (na rozbudowę i modernizację Szkoły Podstawowej w Cieciulowie).

Na II część sesji (godz. 14.00) zaproszono wszystkich radnych z lat 1990-2000. Wójt Andrzej Pyziak dokonał podsumowania 10-letniej działalności samorządu w gminie - wystąpienie w załączeniu (obok).

W dniu 26 kwietnia odbyła się XXIV sesja Rady Gminy Rudniki.

W sesji udział wzięło 18 radnych.

Przyjęto uchwały w następujących sprawach:

- ustalenia opłat za świadczenia w przedszkolach publicznych,

- ustalono stawki opłat za najem sali widowiskowej i innych pomieszczeń w budynku „domu kultury” stanowiącym własność gminy,

- nadano statut Gminnemu Ośrodkowi Kultury Sportu i Rekreacji w Rudnikach,

- likwidacji Przedszkola Publicznego w Cieciulowie (utworzony zostanie oddział przedszkolny przy Szkole Podstawowej w Cieciulowie)

- zwolnienia z obowiązku zbycia nieruchomości w drodze przetargu,

- udzielenia dotacji Starostwu Powiatowemu w Oleśnie na współfinansowanie zadania - zakup specjalistycznego pojazdu pożarniczego PMT 2 I0D z podnośnikiem hydraulicznym i drabiną - przekazano kwotę w wys. 1 000 zł

- dokonano zmian w budżecie gminy na 2001 rok.

- przyjęto flagę gminy i pieczęć.

Rada Gminy udzieliła jednogłośnie absolutorium Zarządowi Gminy na podstawie przyjętego sprawozdania z wykonania budżetu gminy za 2000 rok.

Szanowni Goście Panie i Panowie Radni

27 maja 1990 r. przeprowadzone zostały po raz pierwszy wybory do rad gmin. Powstały jednostki samorządu terytorialnego - gminy o nowym charakterze, ustroju innych zupełnie kompetencjach i obowiązkach. Podstawę ich działania dała ustawa z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym.

Minęło 10 lat, weszliśmy w nową dekadę i nowe stulecie. W międzyczasie powstał samorząd powiatowy, wojewódzki a nasza gmina kolejny raz zmieniła przynależność do województwa. Dzięki konsekwencji i determinacji radnych, właściwemu zrozumieniu i niejednokrotnie kompromisom w ciągu tych 10 lat udało się zrealizować wiele zamierzeń z czego wszyscy jesteście dumni.

W nowym województwie opolskim nie jesteśmy nie zauważani, czy gorsi od innych. Przed nami wstąpienie do UE, nowa zupełnie sytuacja dla każdego z nas.

W nowy wiek weszliśmy z nowymi problemami i oczekiwaniami. Chcielibyśmy skorzystać z Waszego doświadczenia, Waszej mądrości i odpowiedzi.

Wdrażanie nowych reform w państwie jest bardzo trudne i nam także przysporzyło poważnych problemów:

- reforma oświatowa na którą nałożył się niż demograficzny

- tworzenie gimnazjum i wdrażanie Karty Nauczyciela bez przekazania dostatecznych środków, organizowanie zupełnie w nowy sposób bazy nauczania.

- reforma w służbie zdrowia nakładająca na gminy nowe zadania bez żadnych środków a nawet dostatecznie jasnych przepisów prawnych

- rosnące bezrobocie i brak szans na zatrudnienie (w związku z tym zmniejszyła się liczba mieszkańców w naszej gminie).

Dziesięcioletni okres funkcjonowania samorządu gminy wiąże się naturalnie z próbą dokonania jego podsumowania.

I tak I kadencja to zdecydowanie wodociągowanie gminy. Prawie wszystkie miejscowości korzystają z wodociągu gminnego. W tym roku zostanie podłączonych jeszcze kilka gospodarstw w Słowikowie. Wybudowano łącznie do końca ub. roku około 112 km sieci i 1517 przyłączy.

Jedni z pierwszych w woj. częstochowskim wybudowaliśmy także wysypisko odpadów komunalnych, które później zostało doposażone w sprzęt ze środków z nagrody jaką gmina otrzymała z NFOŚ w 1997 r.

Duże znaczenie dla mieszkańców miało też przeprowadzenie reelektryfikacji w Rudnikach, remont sieci energetycznych w Chwiłach, Faustiance i Dalachowie.

Kadencja II to inwestycje z zakresu ochrony środowiska, telefonizacja gminy oraz poprawa infrastruktury drogowej.

Dwie największe miejscowości posiadają kanalizację zbiorową podłączoną do 2 oczyszczalni ścieków (łącznie prawie 17 km kolektora) podłączono 510 gospodarstw a 147 gospodarstw korzysta z indywidualnych oczyszczalni przyzgodowych.

O dobrodziejstwie telefonizacji nie trzeba nikogo przekonywać. Obecnie w gminie mamy około 1000 abonentów telefonii przewodowej i pełną możliwość korzystania z telefonii komórkowej ERA GSM, PLUS GSM do budowy masy przystąpi CENTERTEL.

(ciąg dalszy na str. 3)

Odrębnego omówienia wymaga infrastruktura drogowa, przed 1990 r. na terenie gminy tylko w 2 miejscowościach (Janinów i Słowików) były drogi asfaltowe. W ciągu tych 10 lat wybudowaliśmy łącznie 24 km dróg o nawierzchni asfaltowej w miejscowościach: Julianpol - 2,0 km, Mostki - 2,6, Młyny - 1,1, Jaworzno (Zapłocie i Bankowe) - 1,4 km, Rudniki /ulice: Dworska, Reymonta, J. Żubr, Sienkiewicza, Ogrodowa, Okólna, parking koło GOK-u) - 2, 1 km, Janinów-Słowików - 2,5 km, Nowy Bugaj - 2,4 km, Stary Bugaj - 0,8 km, Mirowszczyzna - 2,5, Bobrowa - 1,1, Dalachów (za torami) - 1,1, (Gabryśka) - 1,0, Janinów - 1,5, Żurawie - 0,9, Ciecuiów - Stawki - 0,3, Porąbki - 0,6. RAZEM - 25,6 km.

W technologii powierzchniowego utrwalenia wykonano także 2,8 km drogi Żytniów -Hajdamaki - Pieńki i 770 mb drogi w Odcinku. Współfinansowaliśmy także wykonanie nawierzchni asfaltowej na drogach powiatowych: Bobrowa - 1,4 km, Żytniów /w kierunku poczty/ - 700 mb, Łazy - Kuźnica - 2,5 km.

W minionej dekadzie wybudowaliśmy łącznie ponad 4 km chodników przy drogach krajowych i powiatowych (szer. min. 1,5 m a w Rudnikach nawet 2 m): Jaworzno - 1150 mb, Ciecuiów - 1050, Żytniów -720, Dalachów -560, Rudniki (ulice: Częstochowska, Wojska Polskiego, Wieluńska wzdłuż cmentarza) - 650 mb.

Uporządkowaliśmy zaniedbane tereny i w tych miejscach wykonano (także z kostki produkowanej systemem gospodarczym w Dalachowie) parkingi: obok pawilonów w Rudnikach, przy Ośrodku Zdrowia w Żytniowie, przy Szkole w Rudnikach, przy budynku Urzędu Gminy.

Zamontowaliśmy także kabiny sanitarne: 2 w Rudnikach, 1 na wysypisku, 1 na boisku sportowym w Bobrowej, 1 na boisku sportowym w Dalachowie.

Zakupiono i zamontowano 20 koszy ulicznych, które są systematycznie opróżniane (na boiskach, przystankach, obok zalewu na Młynach).

Mówiąc o infrastrukturze drogowej trzeba także wspomnieć o remontach i budowie nowych przystanków: z PCV w Jaworznie, Julianpolu, Dalachowie Bugaju, Żytniowie; murowanych w Jelonkach, Porąbkach i na Żytniówce.

Wybudowano 192 przepusty drogowe o długości ok. 700 mb. Zakupiono mieszkańcom 616 mb. rur na 115 przepustów.

Grupa komunalna została stopniowo wyposażona w sprzęt i pojazdy, które pozwalają wykonywać niemal wszystkie roboty w systemie gospodarczym: MTZ 82 z przyczepą 8 tonową, wóz asenizacyjny, agregat prądowórczy, DET 75, koparka Ostrówek, 2 pługi do odśnieżania wykonane systemem gospodarczym, niskopodwoziowa przyczepa do przewozu sprzętu i rur VIPRO, ładowacz, FIAT 126, Citroen C 15.

W roku bieżącym wykonujemy właśnie systemem gospodarczym plażę przy zbiorniku w Młynach. Za zadłużenia podatkowe przejęliśmy od RSP grunty w pobliżu zbiornika o pow. 2,24 ha.

Ogromnego doinwestowania wymaga cała baza szkół.

Obiekt szkolny w Jaworznie chociaż niedawno budowany już wymagał wielu remontów, nie mówiąc o Dalachowie, Ciecuiowie w których warunki były fatalne. To duży sukces gdyż w ciągu niepełnych 5 lat udało się wybudować prawie od podstaw szkołę w Dalachowie wraz z salą gimnastyczną - szkołę na miarę XXI wieku. Koszt tej inwestycji przedstawia się następująco:

- rozbudowa i modernizacja szkoły - około 1,9 mln złotych

- sala gimnastyczna - około 0,6 mln złotych.

Na realizację inwestycji otrzymaliśmy środki:

- Kurator Oświaty w Częstochowie - 595 tys. zł

- Kurator Oświaty w Opolu - 148 tys. zł

- Urząd Kultury Fizycznej i Sportu - 250 tys. zł

- robocizna mieszkańców - 199 tys. zł.

Pozostałe środki przeznaczono z budżetu gminy.

W trakcie realizacji jest rozbudowa wraz z modernizacją budynku szkoły w Ciecuiowie. Koszt tej inwestycji to 1,5 mln zł. Do zakończenia zadania potrzeba jeszcze 530 tys. złotych.

Wcześniej zmodernizowaliśmy 2 kotłownie węglowe w szkole w Dalachowie i w Rudnikach. Kolejne 2 planujemy zmodernizować w bieżącym roku: w szkole w Ciecuiowie i w Jaworznie.

Wiele prac remontowych zostało wykonanych przy ogromnym zaangażowaniu miejscowych społeczności w obiektach szkolnych w Jaworznie i Żytniowie przy okazji nadania tym szkołom imienia patrona.

Po wielu latach starań udało się wreszcie wykupić grunt w Mirowszczyźnie (1,05 ha) na którym to urządzone jest boisko sportowe. Zupełnie nowy kompleks sportowo - rekreacyjny powstał w Bobrowej (boisko do piłki koszykowej, nożnej, grill. stała zadaszona scena, stoliki i ławki dla ok. 200 osób. Przy szkołach w Jaworznie, Rudnikach, Ciecuiowie i Dalachowie wykonano parkingi z płytek chodnikowych lub asfaltowe. Parking w Żytniowie jest w trakcie realizacji. Nowe boiska do koszykówki, piłki ręcznej powstały przy wszystkich szkołach.

Pomimo kłopotów finansowych i wielu potrzeb corocznie zwiększaliśmy nakłady na utrzymanie istniejącej sieci bibliotek, poszerzenie księgozbiorów, na rozwój sportu i aktywność fizyczną młodzieży, kulturę, naukę języków obcych w szkołach i podstawy w zakresie informatyki, pracownie internetowe, pomoc społeczną dla najuboższych, pomoc dla służby zdrowia, ochronę przeciwpożarową i policję.

Dla poprawy dostępności zarówno uczniom jak i dorosłym mieszkańcom gminy, przenieśliśmy biblioteki do szkół (w Ciecuiowie dopiero po zakończeniu rozbudowy szkoły).

W roku ubiegłym jako jedni z nielicznych w województwie otrzymaliśmy GIMBUSA dla dowozu dzieci do szkół. W roku bieżącym złożyliśmy wniosek o przydzielenie nam jeszcze jednego autobusu.

Ze środków pomocowych UE oraz ARiMR przeprowadziliśmy szkolenia dla naszych mieszkańców nt. Aktywizacji społeczności lokalnej poprzez wspieranie działań dla rolnictwa oraz bezpłatne kursy w Gimnazjum w Rudnikach w zakresie obsługi komputera i programów użytkowych oraz składania wniosków o dotacje w UE. Zainteresowanie tą formą dokształcania jest ciągle bardzo duże.

Uruchomiliśmy również Gminny Punkt Informacji Europejskiej w Gimnazjum Publicznym w Rudnikach, w którym można uzyskać materiały informacyjne, skorzystać z internetu i literatury fachowej.

Mówiąc o wykonanych zadaniach trzeba też wspomnieć o przeprowadzonej modernizacji oświetlenia ulicznego na terenie całej gminy, finansującej się z oszczędności w zużytej energii. Wartość inwestycji to prawie 360 tys. złotych.

W trakcie opracowania jest dokumentacja pod przyszłą i konieczną modernizację z rozbudową gimnazjum wraz z budową sali gimnastycznej w Rudnikach. (c. d. na str. 4)

10-lecie tego samorządu to także inne jakże ważne w naszej społeczności wydarzenia, o których nie sposób nie wspomnieć:

- 600 lecie Rudnik - z tej okazji Rada uchwaliła herb;
- udział w konkursie: "Nasza Gmina, Nasz Człowiek na urzędzie" i w związku z tym szeroka promocja gminy i nawiązanie współpracy z gminą Wierzbinek;

- udział - w konkursach organizowanych przez NFOS:
w roku 1997 - na najlepiej zorganizowaną gospodarke odpadami nagroda 500 tys. złotych;

- w roku 2000 - na najlepiej rozwiązana gospodarke wodno-ściekową na terenach wiejskich - nagroda 400 tys. złotych

Dzięki tym dodatkowym środkom można realizować kolejne zadania.

Analizując najważniejsze przedsięwzięcia i osiągnięcia dziesięciolecia odrodzonej samorządności mijamy świadomość tego, jak wiele zostało zrobione na rzecz rozwoju naszej lokalnej społeczności ale też jak wiele pozostaje do zrobienia. Ciagle otwarty pozostaje trudny problem likwidacji bezrobocia, tworzenia nowych miejsc pracy, pomocy rolnikom w szukaniu alternatywnych źródeł dochodu dla swych rodzin. Większość wytyczonych zadań udało się zrealizować. Przy tych działaniach z pewnością nie ustrzeżliśmy się błędów i potknięć, a część z nich można było wykonać być może inaczej, lepiej, szybciej. Sądę jednak, że wszyscy radni działali z przeświadczeniem najlepszego wykonywania zadań i obowiązków.

Wójt Gminy Rudniki - Andrzej Pyziak

UCHWAŁA Nr XXIV/178/2001

Rady Gminy Rudniki z dnia 26 kwietnia 2001 roku w sprawie przyjęcia flagi Gminy Rudniki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 i art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /tekst jednolity z 1996 roku Dz. U Nr 13, poz. 74 zm. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496, Nr 132 poz. 622, z 1997 roku Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734, Nr 123 poz. 775, z 1998 roku Nr 155 poz. 1014, Nr 162 poz. 1126, z 2000 roku Nr 26 poz. 306/ Rada Gminy Rudniki uchwala:

§ 1

Przyjmuje się flagę Gminy Rudniki:

Prostokątny płat tkaniny o wymiarach b - szerokość 1 m wysokość h - 1,5 m dzielony w pionie na pasy o szerokości:

- 30 % b - w kolorze czerwonym (od strony drzewca)
- 40 % b - w kolorze białym
- 30 % b w kolorze zielonym

Na pasie koloru białego umieszczony jest herb gminy Rudniki.

Flaga przedstawiona jest w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 2

Przyjmuje się pieczęć herbową Gminy Rudniki. Pieczęć gminy jest okrągła z herbem gminy umieszczonym pośrodku koła oraz napis w otoku GMINA RUDNIKI.

Wzór pieczęci zawiera załącznik Nr 2 do uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Rudniki.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

UCHWAŁA Nr XXIV/171/2001

Rady Gminy Rudniki z dnia 26 kwietnia 2001 roku w sprawie ustalenia opłat za świadczenia publicznych przedszkoli.

Na podstawie art. 14 ust 5 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty /tekst jednolity z 1996 roku Dz.U Nr 67 poz. 329, Nr 106 poz. 496, z 1997 roku Nr 28 poz. 153, Nr 141 poz. 493, z 1998 roku Nr 117 poz. 759, Nr 162 poz. 112, z 2000 roku Nr 12 poz. 136, Nr 19 poz. 239, Nr 48 poz. 550/ Rada Gminy Rudniki uchwala:

§ 1

Ustala się opłatę za przyrządzanie posiłków i ciepłego napoju.

§ 2

Opłata miesięczna za świadczenia publicznych przedszkoli, wymieniona w § 1 wynosi:

1. Przedszkole Publiczne w Dalachowie - 53,00 zł
2. Przedszkole Publiczne w Rudnikach:
 - grupy 8 godz. - 80,00 zł
 - grupa 5 godz. - 20,00 zł
3. Przedszkole Publiczne w Jaworznie - 29,00 zł
4. Przedszkole Publiczne w Żytniowie - 41,00 zł
5. Przedszkole Publiczne w Jaworznie
Oddział Przedszkolny w Julianpolu - 19,00 zł
6. Przedszkole Publiczne w Ciecuiowie - 15,00 zł
7. Szkoła Podstawowa w Ciecuiowie
Oddział Przedszkolny w Bobrowie - 18,00 zł

§ 3

1. Opłata miesięczna wnoszona będzie do dnia 15 każdego miesiąca.
2. W przypadku nieobecności dziecka trwającej dłużej niż dwa dni z opłaty potrącona zostanie stawka żywieniowa według kalkulacji w danej placówce.

§ 4

Uchyla się uchwałę Nr XX/144/2000 Rady Gminy Rudniki z dnia 29 września 2000 roku w sprawie ustalenia opłat za świadczenia publicznych przedszkoli.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Rudniki.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 2001 roku i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Załącznik nr 1

Załącznik nr 2

Rozbudowa i modernizacja Publicznej Szkoły Podstawowej w Cieciułowie

Szkoła Podstawowa w Cieciułowie znajduje się w budynku oddanym do użytku w 1931 roku. W latach 1985-86 dobudowano kotłownię oraz dwa pomieszczenia dydaktyczne.

W kolejnych latach przeprowadzono wiele remontów lecz stan techniczny budynku nadal nie spełniał podstawowych norm przepisów przeciw pożarowych oraz bhp. Zewnętrzne sanitariaty oraz wąska drewniana klatka schodowa stanowiły ciągłe zagrożenia dla zdrowia i życia osób przebywających w szkole. Taka sytuacja wymusiła w pewien sposób decyzję o rozbudowie i modernizacji budynku. Dzięki przychylności i zaangażowaniu Wójta Gminy Rudniki Pana Andrzeja Pyzika oraz poparciu radnych poprzedniej i obecnej kadencji rozbudowa szkoły stała się faktem. Projekt techniczny planowanych zmian został opracowany przez projektanta wyłonio

Październik 1999 rok - Szkołę odwiedza Kurator Oświaty w Opolu Sławomir Kłosowski. Po placu budowy oprowadzany jest przez kol. B. Droś.

nego w drodze przetargu Pana W. Polisa w 1995 roku. Rozbudowa została podzielona na dwa etapy .

I - rozbudowa szkoły

II- modernizacja istniejącego budynku

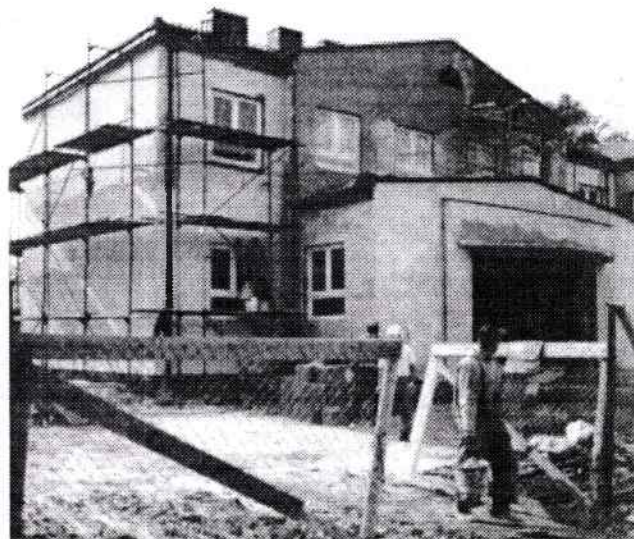
Plac pod rozbudowę został oficjalnie przekazany firmie Pana Jana Wolnego w dniu 14.09.1998 roku. W pierwszym roku budowy wykonano stan zerowy budynku. W kolejnym roku wyciągnięto mury i przykryto dachem nową część szkoły.

W lipcu 2000 roku odbył się kolejny przetarg tym razem wygrała go firma Pana Antoniego Jabłońskiego z Kluczborka. We wrześniu tego roku rozpoczęto prace wykończeniowe w nowym budynku. Posuwały się one w bardzo szybkim tempie. W lutym 2001 roku dobudowana część szkoły została wykończona i stopniowo oddawana do użytku.

W kwietniu już wszystkie klasy uczyły się w nowej szkole wykorzystując świetlicę, bibliotekę oraz hole na sale dydaktyczne ponieważ w starym budynku rozpoczęto prace modernizacyjne. Pomimo trudnych warunków w jakich przyszło nam pracować i uczyć się, radość wszystkich uczniów i nauczycieli jest ogromna. Nowoczesne toalety, piękne przestrzenie korytarze rekompensują nam chwilowe utrudnienia.

Żyjemy nadzieją , że nowy rok szkolny rozpoczniemy już w całkowicie odnowionej szkole.

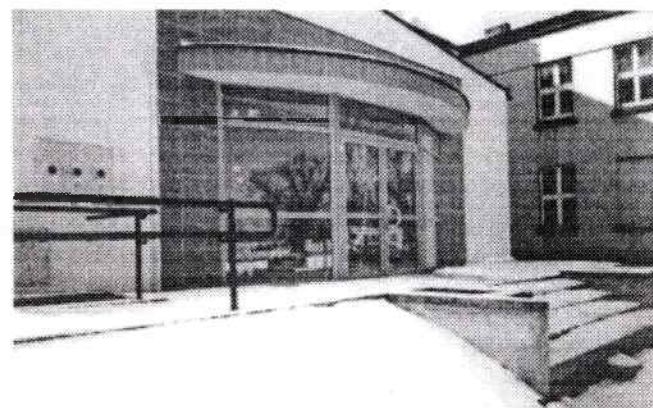
W modernizowanym budynku szkoły trwają prace adaptacyjne części pomieszczeń przeznaczonych dla przedszkola.

09.10.2000r. - Frontowa część budynku - prace przy elewacji zewnętrznej

Decyzją Rady Gminy w Rudnikach od dnia 01.09.2001 roku przy Szkole Podstawowej w Cieciułowie będzie utworzony oddział przedszkolny .

Wiele prac czeka nas jeszcze przy uprzątnięciu i zagospodarowaniu placu szkolnego. Od lat większość tego typu prac wykonują rodzice uczniów w czynie społecznym. Wspomagają oni finansowo również niektóre przedsięwzięcia jak np. zakup pomocy dydaktycznych, sprzętu komputerowego, książek do biblioteki szkolnej. Ostatnio częściowo sfinansowali również zakup kostki betonowej na chodnik do nowej szkoły.

Luty 2001 r. - wejście do nowego budynku szkoły

Większość pieniędzy na ten cel przekazał Komitet Dożynkowy i Sołectwo wsi Bugaj.

W imieniu uczniów i nauczycieli Szkoły Podstawowej w Cieciułowie pragnę podziękować Wójtowi, Zarządowi i Radnym Gminy Rudniki za decyzję o rozbudowie naszej szkoły, za to że sprawy oświaty w gminie traktują priorytetowo.

Dziękuję również rodzicom uczniów za ciągle wspomaganie szkoły finansowo i czynami społecznymi.

Dyrektor Szkoły - Alina Olewińska

Dzieje Parafii Jaworzno

Drodzy mieszkańcy Parafii Jaworzno!

Ostatnio przeżywaliście 81-lecie wznowienia istnienia Waszej parafii. To piękny jubileusz. I ja wspominałem go, modląc się w Waszym kościele podczas Doby Eucharystycznej, o godz. 21.00.

Ale, jak się domyślacie, dzieje Jaworzna sięgają wiele wieków wstecz. Pozwólcie więc, że w tej skromnej pracy postaram się przedstawić Waszą przeszłość; historię, Waszego kościoła, kapłanów, którzy w nim pracowali oraz czasy w których przyszło tu żyć ówczesnym ludziom. To wszystko, o czym chcę tu napisać zatytuowałem: "Dzieje Parafii Jaworzno"

W Polsce sieć parafialna zaczęła się kształtować w X wieku, zaś w XII-XIIIw. była już w pełni zorganizowana. Dokonało się to dopiero po zakończeniu organizowania sieci kościołów wiejskich. Parafie wiejskie obejmowały od kilku do kilkunastu wiosek. Na przełomie XV-XVI wieku istniała na ziemiach polskich około 6 tys. parafii wokół których ogniskowała się praca duszpasterska i życie religijne wierznych.

Parafia w Jaworznie istniała z pewnością w 1453 roku, ale powstała zapewne w XIV wieku. Arcybiskup Jan Łaski z początkiem XVI wieku włączył ją jako filię do parafii w Parzymiechach, pozostawiając przy niej duszpasterza.

Opowiem jak do tego doszło.

Do najstarszych parafii Archidiekanatu Wieluńskiego należało 8 parafii: Ruda z XII wieku /macierz wszystkich kościołów ziemi wieluńskiej/, Danków, Lubnice, Krzywierzka, Bolesławiec, Cieszęcin, Mokrosko, Wieluń.

Do następnego XIV wieku odnieść należy parafie: Kadłub /XIV w./, Wieruszów, Zdżar, Żytniów /1312 r./, Krzepice /1357 r./, Czarnożyły, Komorniki, Rudniki, Osjaków, Biała, Rudlice. Poza tym Jaworzno, Parzymiechy, Raczyn, Łagiewniki, Wierzbie - którym to kościołom historycy dają wyraźnie miano starożytnych. Reszta parafii należałaby do XV wieku.

Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć tezę, że już na początku XIV wieku, lub najpóźniej w połowie tego wieku za Kazimierza Wielkiego główna sieć parafialna w naszym archidiekanacie była gotowa, a niektóre tylko parafie powstały w późniejszych czasach.

Na potwierdzenie faktu, iż parafia Jaworzno od swego powstania była samodzielną niech posłuży najstarszy spis parafii archidiekanatu przeprowadzony po 1460 roku. Wylicza on 45 parafii w tym również i Jaworzno. Liczba ta wkrótce miała ulec zmniejszeniu.

Otóż następny wykaz parafii i ich uposażenia /głównie 2 łany proboszczowskie wolne 0od różnych czynszów, łąka, staw, ogród, dziesięcina, meszne/ przeprowadzony w latach 1513-1522 przez Arcybiskupa Jana Łaskiego, na ogólną liczbę 9 miast i 108 wsi, podaje liczbę 37 samodzielnych parafii oraz 9 połączonych z sąsiednimi. Wśród tych ostatnich znajdują się cztery, które z z a z n a c z e n i e m, że były one kiedyś p a r a f i a l n y m i, opisane są łącznie z drugimi: Jaworzno z Parzymiechami, Wróblew z Mokroskiem, Mieleśzyn z Bolesławcem i Zdżary z Wójcinem.

Uchwały synodów prowincjonalnych - piotrkowskiego /1510 r./ i łączyckiego /1512 r./ - podają jako powód łączenia

parafii brak odpowiedniego utrzymania dla plebanów. Toteż arcbp. Łaski w porozumieniu z kapitułą postanowił 23 IV 1511 r. znieść kościoły podupadłe i niedostatecznie uposażone i przyłączyć je do bliskich, lepiej uposażonych.

Nieco inaczej sprawa ta wyglądała w unii Parzymiechy - Jaworzno. Wszystkie wizytacje od XVI wieku wspominają, iż proboszcz w Parzymiechach powinien trzymać "vicarium circa Ecclesia sua Filialem in Jaworzno" /wikariusza przy kościele filjalnym/ i „zawsze ich trzymali continus tam rezydujących”.

Oprócz dekretu arcbpa Łaskiego był na to osobno spisany w Wieluniu dekret dn. 10 XII 1725 roku.

Tak więc poszczególni wikariusze mieszkali na plebanii w Jaworznie, mieli zapewnione uposażenie w postaci gruntu ornego, łąki itd. oraz świadczeń na rzecz parafii. Pełnili również obowiązki urzędników Stanu Cywilnego, prowadząc i utrzymując /jak na samodzielnej parafii/ akta stanu cywilnego oraz księgi parafialne: urodzeń, małżeństw i zgonów. Najstarsze w/w księgi noszą datę 1691 roku.

Na osobną uwagę zasługuje przechowywana w archiwum parafialnym „Kopia Erekcji razem Kościoła Parzymieskiego i Jaworskiego Arcybiskupa Jana Łaskiego /Joannis de Lasco/” z r. 1521.

Jak wykazałem wcześniej par. w Jaworznie istniała już dużo wcześniej i to jako samodzielna. Skąd więc słowo "erekcja"? Otóż nie znamy dokładnie wieku a tym bardziej roku powstania parafii w Jaworznie. Stąd odpisy z wizytacji Arcbpa J.Łaskiego, jako najstarsze zachowane w całości i sumiennie przeprowadzone miały moc erekcji, tj. powstania parafii lub filii.

W najstarszym, spośród zachowanych w aktach archiwalnych, opisie z dn. 23 VI 1802 r. czytamy: "Pod Farą Kościoła Parafialnego w Parzymiechach jest w Jaworznie kościół drewniany struktury staroświeckiej mały, za Rządcy Joannis de Lasco Arcybiskupa Gnieźnieńskiego do kościoła farnego w Parzymiechach afiliowany w którym iest ołtarzy trzy, przystojnie odmalowanemi, na boku tegoż kościoła znajduje się kaplica drewniana Świętego Szkaplerza w której iest ołtarz nowy sztafirowany z Obrazami i innymi przynależnościami i cała kaplica wymalowana. Zakrystia drewniana szuflady na sprzęty kościelne mająca. Do tego kościoła dwoie drzwi na zawiasach żelaznych, z których iedne potężne zamkiem i kłódką zamknięte do zakrystii. Chór drewniany. Pozytyw do używania niezdatny. Dzwonnica przy drzwiach wielkich kościoła tarcicą obita, dwa dzwony trzymająca, a trzeci w sygnaturze w środku kościoła”.

Ten sam dokument powołujący się na wizytację kanoniczną arcbpa Jana Łaskiego z 1521 r. wspomina o ówczesnym uposażeniu kościelnym w roli i łąki. Według niego "ma Kościół Filialny roli łan jeden, który poczyna się od rowu za kościołem, ciągnie się z jednej strony przy drodze do Parzymiech prowadzącej, z drugiej ciągnie się nad działkami chłopskimi klinem ku drodze poprzecznej podług terażniejszego rozmiaru. Na tej roli znajduje się wysiew wszelkiego ziarna wymierzony na Pręty Geometryczne zamykające w sobie łokci ośiem, pręt jeden/.../ Łąka w tymże łanie znajduje się, poczyna się od rowu za kościołem i ciągnie się klinem, z której sprzęta się siana wozów parokonnnych dziesięć”.

Wszystko o czym piszę jest ważne, ale prawdą jest, że to świątynia jest centralną budowlą i miejscem kultu dla zamieszkujących tu wiernych. Niestety nic nie możemy powiedzieć o pierwszym kościele parafialnym w Jaworznie. W jego miejsce zbudowano tu w XVI wieku drugi, również drewniany kościół. Dokumenty mówią, że prawo patronatu mieli kollatorowie, czyli dziedzice wsi. W XIX wieku byli to: Florian Suhecki i od 1857 r. Emanuel Taczanowski.

Ten nowo wybudowany kościół w latach 1570 - 1660 służył do sprawowania Liturgii i Sakramentów św. dla katolików całej parafii parzymieskiej, gdyż świątynia w Parzymiechach zamieniona została na zbór kalwiński. A jak do tego doszło opowiem.

Rozwijający się w ciągu XV wieku ruch husycki nie ominął także i ziem wieluńskich. Ale z właściwą reformacją mamy tu do czynienia dopiero w II połowie XVI wieku. Choć historycy wymieniają trzy główne centra kalwinizmu w całej ziemi wieluńskiej, to pierwszy i podstawowy ośrodek związany był z Dankowem, Działoszynem i Parzymiechami. To właśnie w Dankowie najwcześniej rozwinęła się reformacja za sprawą magnata a jednocześnie kalwina Krzysztofa Kobyłańskiego.

Do niego również należały Działoszyn i Parzymiechy i chyba jemu trzeba przypisać zaprowadzenie tam reformacji. Po śmierci Kobyłańskiego /1566 r./ Parzymiechy i Jaworzno dostały się Dorocie Latalskiej, która popierała kalwinizm. W 1570 roku źródła ujawniają istnienie tutejszego zboru na potrzeby którego przejęto kościół parafialny w Parzymiechach.

Zwycięstwo kontrreformacji w kraju sprawiło, że dobrze działające ośrodki reformacji na terenie ziemi wieluńskiej zaczynają upadać. I tak przed 1660 rokiem zakończyła się reformacja w Parzymiechach, a miejscowy zbór w tym właśnie roku oddano katolikom.

Znawcy przedmiotu omawiając zagadnienie reformacji /1560-1660/ stwierdzają zgodnie, że życie religijne w wieluńskim pulsowało dość mocno, skoro husytyzm z sąsiedniego śląska minął tu prawie bez echa a reformacja znalazła przystępek w sześciu tylko dworach szlacheckich.

Po 1660 roku kościół został przebudowany. W 1767 r. dobudowano kaplicę od strony północnej. Natomiast po wznowieniu samodzielnej parafii w 1919 r. powiększono nawę główną, podwyższono wieżę i dobudowano kaplicę od strony południowej.

Archiwalia częstochowskie wspominają o księdzu Stanisławie Bogdańskim, który był wikariuszem Parzymiech a rezydował i pracował w Jaworznie. Ten kapłan zmarł 24 VII 1799 r. i "przez rok nie było plebana Filialem in Jaworzno"

Jednak dopiero w trzy lata później tj. 23 VI 1802 r. zostanie obsadzony tu kapłan w osobie ks. Jana Zalewskiego z zakonu Kanoników Laterańskich. Po objęciu parafii "ks. Zalewski obowiązując się niniejszym kontraktem nieabsentować się od kościoła bez wiedzy Rządu, Sakramenta Święte jak najpilniej administrować, nauki w tym kościele jak też kazania w dni uroczyste, jako w niedziele, jak też katechizmy głosić, i lud prawowierny słowy do Boga i dobrego życia prowadzić. Do kościoła parafialnego, jako i do pomocy w Parzymiechach za każdą Rekwizycją zjechać etc". W Jaworznie pracował 15 lat i odszedł z kapelanii w 1817 roku. Jego następcą był ks. Ludwik Krobanowski.

W tym czasie Jaworzno należało do dekanatu krzepickiego, powiatu i obwodu wieluńskiego, województwa kaliskiego. Liczyło wówczas /1818 r./ - 566 mieszkańców: dorosłych mężczyzn - 240, kobiet - 214, chłopców - 52, dziewcząt - 60.

To właśnie za ks. Ludwika Krobanowskiego, w latach 1817-18, upoważnieni komisarze: ks. Franciszek Ksawery Sosnowski i Karol Glotz, na podstawie map z r. 1789 i regestrów sześćoletnich dokonali spisu funduszów i przychodów rocznych z plebanii filialnej w Jaworznie. Na podstawie ich pracy dowiadujemy się że:

1. Jest tu kościół "w którym roku niewiadomo założony i fundacji niewiadomej pod tytułem św. Trójcy" z pięcioma odpustami, na opiekę św. Józefa, na Trójcę św., na Matkę Boską Szkaplerzną, na św. Rocha i na św. Teklę.

2. Beneficium kościelne złożone jest w najdogodniejszym miejscu "na końcu wsi, mające blisko siebie kościoły jako to:

- od wschodu kościół par. w miasteczku Krzepice odległy 3/4 mili

- od południa kościół par. w Żytniowie odległy o 1/4 milę

- od zachodu kościół par. w Dzierżnikach odległy 1 milę

- od północy kościół par. w Parzymiechach odległy o 3/4 mili".

3. Drewniany kościół jak też budynki plebańskie "mimo małych reperacji potrzebnych, w dość dobrym się znajdują stanie". Zaś kollator F. Suhecki domaga się, aby filialna plebania "od kościoła Parzymiechy dokąd teraz należy odłączona została", by w Jaworznie mógł być ksiądz na stałe "by meszne od włościan Jaworzna plebanowi Parzymieskiemu oddawane w pieniądzech do plebanii Jaworzno przeniesione zostało".

4. Do Kościoła należało mógg 71, prętów 211 1/2.

5. Dokument oprócz ww. podpisali: sołtys Franciszek Koper i radny Szymon Kmiecik.

Następcą ks. L. Krobanowskiego w Jaworznie został ks. Justus Markowski z zakonu oo. Augustianów w Wieluniu. Pracę duszpasterską rozpoczął 5 II 1829 roku. Z przekazów archiwalnych piotrkowskich dowiadujemy się, iż w niedługim czasie "został on skradziony i ogołocony ze wszystkiego co tylko przy staraniu swoim mógł mieć zgromadzone i pod dobrym w spichrzu będące zamknięciem" przez co „tak dalece wpadł w depresję i przez nią w osłabienie, że w dwóch

niedzielach poprzednich nie był w stanie Mszy św. odprawić". Prawdą jest, że ks. Markowski nie zapisał się chlubnie w dziejach parafii toteż Konsystorz Foralny Piotrkowski zobowiązuje Przeora Augustianów w Wieluniu - ks. Dziubackiego, do „zabrania z powrotem do klasztoru tegoż”, a dziedzica F. Suheckiego do wyszukania nowego kapłana na miejsce poprzednika. Tymczasem niespodziewanie dn. 8 IV 1829 r. ks. Justus Markowski "zakończył zakres życia swego" i zarząd filii w Jaworznie oddany zostaje ks. Piotrowi Wasilewskiemu, administratorowi w Parzymiechach. Zaraz też dziekan krzepicki po uregulowaniu z zakonem spraw majątkowych /ks. Markowski miał 4 poddanych, parę koni, trzodę i 13 sztuk bydła rogatego/ zalecił włościanom, aby na zbliżającą się spowiedź Wielkanocną oraz na wszystkie obrządku religijne, jako do Matki Kościoła, udawali się do Parzymiech.

Czas płynął i dziedzic F. Suhecki oskarżył proboszcza Parzymiech przed władzą kościelną, że ten nie interesuje się zupełnie filią w Jaworznie a nadto, że "z winy pomienionego kapłana chorzy i dzieci bez Sakramentów Świętych schodzą z tego świata". Było to oczywiste pomówienie. Ale dopiero

przed władzą cywilno - kościelną dziedzic zarzuty odwołał argumentując, iż "były mu mylnie przedstawione i niesłusznie i niesprawiedliwie takowymi w swej skardze pomienionego ks. proboszcza obwiniał /.../ i od wszelkich zarzutów Go uwalnia i ten stan rzeczy wieczną niepamięcią pokrywa". Jednak z racji znacznego oddalenia od Parzymiech jedynym wyjściem było wyznaczenie przez biskupa nowego księdza do Jaworzna.

Po wyrażeniu zgody Prowincjała Zgromadzenia oo. Augustianów ks. Buczkiewicza i przeora ks. Augustyna Brzęczkiewicza, nowym kapłanem w Jaworznie został ks. Stanisław Kozłowski. Urodził się w 1807 r., w 1827 wstąpił do zakonu a w 1833 r. został kapłanem i członkiem klasztoru wieluńskiego. Teraz po złożeniu wymaganych prawem egzaminów w Piotrkowie /23 IX 1835 r./ mógł objąć kapelanię w Jaworznie. Swoją pracę rozpoczął 21 XII 1835 roku. Niedługo potem, wizytując parafię dziekan zapisze: "Akta cywilne i metryki kościelne od dn. 1 I 1836 r. zaczął spisywać i takowe dobrze prowadzi". Czy tak samo dobrze spełniał posługi religijne nie wiadomo. Wiemy natomiast, że były wikariusz parafii w Działoszynie ks. Łukasz Skupiński, również augustianin, przeniósł się do Jaworzna w roku 1839 - i rozpoczął tu pracę duszpasterską. Jednak na miejscu spotkał się z trudną sytuacją ekonomiczną a to za sprawą miejscowego dziedzica. Ten wstrzymał księdza Ł. Skupińskiego wszelkie /wcześniej zadeklarowane na piśmie/ dochody pozwalające na przyzwoite utrzymanie. Dlatego Proboszcz Parafii Mieleszyn w trosce o dobro współbrata kapłana prosi władzę diecezjalną o delegowanie go do siebie jako wikariusza.

Dnia 23 III 1843 r. biskup kujawsko - kaliski zezwala na przejście ks. Ł. Skupinskiego do Mieleszyna a jednocześnie zarządza co następuje: "ponieważ dla szczupłego funduszu i nieprzychylności dziedzica do kościoła, kapłan przy filii w Jaworznie utrzymać się nie może, z tego powodu kościół tamże ma być ZAMKNIĘTY a ludzie po spełnieniu Sw. Sakramentów i na Nabożeństwa parafialne, do kościoła parafialnego w Parzymiechach udawać się mają". I rzeczywiście tak było przez cztery lata. Dn. 20 IX 1847 r. dziekan dekanatu krzepickiego prosi Konsystorz w Piotrkowie o przekazanie funkcji wikariusza w Jaworznie ks. Szymonowi Łuszkiewiczowi i „wskazanie funduszu stosownego dla wyżej powołanego duchownego”.

Ksiądz Szymon Łuszkiewicz przybył do Jaworzna 26 VIII 1847 roku i pracował tu pięć lat. Następnie decyzją Administratora diecezji został przeniesiony do Gorzkowic. Jego miejsce, jako wikariusza w Jaworznie, zajął nowo wyświęcony ksiądz Ignacy Wolski. Zasłużył się on gorliwą pracą duszpasterską oraz rozszerzeniem cmentarza parafialnego.

Z dokumentów urzędowych nie dowiadujemy się kiedy ww. kapłan opuścił Jaworzno i gdzie objął parafię. Jego następcą był ks. Tomasz Wądołowski. Mówi o tym pismo wydane we Włocławku dn. 15 XII 1856 r. Dotyczy ono polecenia biskupa aby ks. Wądołowski przeniósł się do parafii Komorniki. Tej parafii jednak nie obejmie i będzie prosił o parafię w Miedźnie. I tu spotka się z niepowodzeniem, gdyż tamtejszy dziedzic i kollator kościoła nie przyjmie jego kandydatury /kiedyś dziedzic miał znaczący wpływ na wybór kandydata na probostwo czy wikariat/ i ostatecznie ks. Wądołowski miał osiąść na parafii w Wilkowiecku. Niestety w jego liście do Konsystorza Foralnego Piotrkowskiego czytamy, że "z powodu choroby zapalenia płuc, nie może i nie jest w stanie

ofiarowanej mu administracji przyjąć". Po czterech tygodniach ciężkiej choroby w Jaworznie objął parafię w Komornikach. *

Do czasu nominacji nowego kapłana proboszcz parafii Parzymiechy "przy pomocy kapłana zakonnego" miał obowiązek zarządzać parafią Jaworzno.

Dnia 14 IV 1857 r. biskup diecezjalny ustanawia wikariuszem kościoła filjalnego w Jaworznie ks. Hipolita Rudawskiego ze zgromadzenia oo. paulinów.

W XIX wieku do „parafii” Jaworzno należały: wieś Jaworzno, folwark Słowików, folwark Julianpol a z czasem dołączą Mostki. Dowiadujemy się o tym zarówno z kościelnych archiwaliów jak i wydanego w 1881 r. Słownika Geograficznego Królestwa Polskiego. W tym ostatnim czytamy: „JAWORZNO, wieś, kolonia, folwark i osada, powiat wieluński, gmina Rudniki... Wieś ma domów 62, mieszkańców 444; kolonia domów 10, mieszkańców 70; folwark domów 9, mieszkańców 98; osada dom 1, mk 3. Folwark Jaworzno /z wsiami Jaworzno, Mostki i Słowików/ rozległ. wynosi mórg 1291, grunta orne i ogrody mórg 957, łąk mórg 63, pastwisk mórg 15, lasu mórg 183, nieużytki i place mórg 45. Budynków murowanych 7, drewnianych 18, płodozmian 14 - połowy”.

Według statystyki kościelnej liczba ludności przedstawiała się następująco: 1753 r. - 350, 1817 r. - 566, 1827 r. - 531 /78 domów/, 1829 r. - 633, 1856r. - 618, 1881 r. - 615 a w 1947 r. już 2298 dusz.

Wróćmy jednak do kościoła w Jaworznie. Od dawna znana jest praktyka, że ustępujący proboszcz spisuje wobec swojego następcy oraz ks. dziekana tzw. protokół zdawczo - odbiorczy parafii /dawniej zw. "fundi instructi"/. Zawsze zawierał on szczegółowy jej opis. Tak było i w XIX wieku. A ponieważ, jak wykazałem, w tym czasie zmiany księży w Jaworznie były dość częste, stąd można pokusić się o rzetelny opis stanu zewnętrznego i wewnętrznego kościoła, uposażenia oraz zabudowań plebańskich i włościańskich.

1. Stan zewnętrzny kościoła w Jaworznie:

"Kościół cały drewniany, w drzewie cały ieszcze dobry - oprócz iedney strony od południa, iuż nadpsuty która reperacyi wymaga. Od wschodu słońca prezbiterium mający deskami obite. Dach na tym kościele, wraz z sygnaturą nieuchronney reperacyi potrzebuje. Kościół ten od zachodu ma przystawioną kaplicę Matki Boskiej, i z kościołem związaną, która iako później wystawiona w drzewie cała iest dobra, lecz dach na niey także reperacyi wymaga. Od zachodu słońca ma wielką wieżę z drzewa w wiązanie wystawioną i deskami zewnątrz całą obitą która, iuż w pomienionem wiązaniu iest osłabiona, i koniecznie wzniesienia pewnego wymagaiąca, na której dach cały iest dobry.

Wieża ta służy razem za dzwonicę w której są umieszczone dwa dzwony średniey wielkości, które obydwą są dobre. Wieża pomieniona służy zarazem za główny wchód do Kościoła... Kościół ten od południa ma mniejszy wchód do świątyni przez kruchtę także do kościoła z drzewa wiązanego przystawioną i deskami zewnątrznie obitą... reperacyi wymagaiąca.

Zakrasty z strony północney znajduiąca się co do dachu iest w średnim stanie, co do ścian od strony kaplicy iuż nadpsuta”.

2. Stan wewnętrzny kościoła w Jaworznie:

W kościele tym znajduje się ołtarzy cztery /wszystkie drewniane/- z których pierwszy Wielkim zwany dosyć porządnie odmalowany, i w części wyłożony, ma w sobie Obraz Św. Trójcy na płótnie pięknie odmalowany, a na zasuwie drugi Obraz Świętego Rocha na drzewie odmalowany, cały jest drewniany, mający trzy graduzy dosyć dobre.

Drugi Ołtarz po prawej ręce położony, cały także drewniany, i dosyć porządnie odmalowany, ma w sobie Obraz Św. Tekli na płótnie odmalowany, mense i graduzy posiadający dobre. Trzeci Ołtarz jest w Kaplicy Matki Boskiej Szkaplerza Świętego, mający Obraz Matki Boskiej na płótnie pięknie odmalowany, a na zasuwie Obraz Świętego Felicjana, podobnie na płótnie odmalowany, Mense i dwa graduzy dobre posiadający. Czwarty Ołtarz po lewej ręce położony, podobnie cały drewniany, i dosyć dobrze odmalowany, mający w sobie Obraz Świętego Józefa, na drzewie rżnięty i srebrnym malarskim odmalowany, mense i gradus jeden posiadający dobry. Wszystkie te ołtarze różnemi ozdobami, a snycerską robotą są wykonane i malaturą różnokolorową ozdobione. Po lewej stronie wchodząc do kościoła jest ambona, cała drewniana, w różne kolory odmalowana i w średnim stanie znajdująca się.

Chór cały drewniany na czterech filarach oparty, schodami, drzwiami i podłogą opatrzone, od frontu Obrazami Pana Jezusa i dwunastu Apostołów na drzewie odmalowanymi ozdobiony, w średnim znajduje się stanie - Na którym wystawiony jest pozytyw, o sześciu głosach, składający się w połowie z piszczałek cynowych, a w połowie z drewnianych, w średnim znajdujący się stanie”.

3. Dokumenta, czyli Prawa Kościoła:

- “Na Dobrach Jaworzno Dziedzicznych Floriana Sucheckiego jest zapisana suma zł polskich 2000 dla Kościoła Filialnego w Jaworznie, z procentem po 5/100 i takowa suma na tychże dokumentach jest zachipotekowana - z obowiązkiem odprawiania w każdy tydzień jednej Mszy św. za dusze Józefa Kapłana i Familię Mirowskich..

- Drugi kapitał zł polskich 1000 zapisany na Grodzie Wieluńskim w r. 1698 i procentem po 7/100 na tychże dobrach Jaworzna umieszczony - który przez Towarzystwo Kredytowe ziemskie w r. 1827 do Banku Polskiego z procentem 4/100 jest położony, od którego procent za pośrednictwem Kasy Obwodu Wieluńskiego, z Banku rok rocznie odbierany jest - z obowiązkiem odprawiania co miesiąc dwóch mszy św. czytanych za dusze Braci i Sióstr Szkaplerza Świętego, a w dzień Matki Boskiej Szkaplerznej odprawiania jednej Mszy św. a to stosownie do Redukcji Arcybiskupa Raczyńskiego”.

4. Zabudowania plebańskie:

“Plebania czyli Wikariat, o dwóch izbach, jednej sieni, i sionce do komina i komórce małej wystawionej, słomą pokrytej, w drzewie już nadgniłej i reperacji potrzebującej. W której to plebanii, w izbie pierwszej, od wchodu, znajduje się podłoga i dwa okna nowe, wraz z piecem ceglany przez ks. Piotra Wasilewskiego danemi własnym jego kosztem. “W drugiej od zachodu, jest także podłoga już nadpsuta, okien dwa starych, z boczną komorą małą bez podłogi, piec także ceglany kosztem pomienionego proboszcza wystawiony. Komin gliną wylepiony, także już wymagający reperacji. Dach na tej plebanii także już reperacji potrzebuje.

- Dom Czeladny, o jednej sieni, i sionce małej do komina prowadzącej - o jednej Izbie Czeladnej, i komórce wystawionej, mający dwa okna, jeden piec, i kominek. Dom ten z dwóch stron przez Proboszcza Wasilewskiego podmurowany, nowymi płotwami, trzema belkami nowymi, pokładem, nad kamerą nowymi kozłami i łatami, jako też nakryciem całym opatrzone i wyreperowane został, który z tego powodu dosyć w dobrym stanie znajduje się.

- Obora razem z drzewa chlewikami i stajnią wystawiona, jako też belkach już nadpsuta, i reperacji wymagająca.

- Za temi budynkami są wystawione z osobna dwie stodoły, każda o jednym plepisku, i dwóch sąsiekach. W pierwszej od strony północnej... są tylko jedne wrota i już reperacji wymagające. Druga stodoła od strony południowej, mająca dwoje wrota jest cała w drzewie, przyciesiach, kozłach i dachu zła, i reperacji potrzebująca.

- Spichlerz oddzielnie przez ks. Proboszcza Wasilewskiego wystawiony... mający w sobie kilka przegród na sypanie zboża, w średnim znajduje się stanie, u którego drzwi są dobre dwiema zawiasami, zamkiem i szkobłem opatrzone”.

5. Zabudowania włościańskie

“Chałupa, w której mieszka Jan Strugała, ma jedną izbę, jedną komorę i sieni, komin lepiony, okno jedno, słomą pokryta, w drzewie zgnita, a lichym znajduje się stanie. Obórka do niej, i stodoła, o jednym klepisku i sąsięku, także w drzewie pogniłe i słomą pokryte, podobnie w mizernym stanie. Z której to chałupy i razem kawałka gruntu sobie nadanego, Jan Strugała w każdy tydzień odrabia do Plebanii parnieszczynę - dni dwa ręczne.

Z tem nadmienieniem, że komora i chlew z jego drzewa i własnym kosztem wystawione są.

- Chałupa „Dwojaki” zwana, w której na jednej stronie, mieszka Paweł Strugała, dzień jeden ręczny w tydzień parnieszczynny odrabiający - a na drugiej stronie Tomasz Jachymiak, także dzień jeden w każdy tydzień parnieszczynny odrabiający - ma sieni jedną, dwie izby, komorę jedną, okien dwa, komin jeden murowany. Chałupa ta jest co do drzewa w miernym stanie, a dach już reperacji potrzebuje.

- Chałupa pod borem, w której mieszka Wojciech Jabłonka, odrabiający na tydzień dni dwa parnieszczynny do plebanii, ma jedną sieni, izbę, okno i komin lepiony jest w dobrym stanie. Obórka jedna przy chałupie wystawiona, także w dobrym stanie znajduje się. Stodoła o jednym klepisku i sąsięku.

Chałupa, jako też obora i stodoła własnym kosztem przez Pana Jabłonkę już zmarłego są wystawione, jednakowoż terazniejszy Wojciech Jabłonka, z powodu, że takowe budowlę są na gruncie kościelnym wystawione, a nadto, że sobie ma jeszcze gruntu kawał nadany dlatego tak z chałupy jako też z roli, obowiązany jest jak się wyżej powiedziało w każdy tydzień dzień ręcznej parnieszczynny do plebanii odrabiać.

- Chałupa Macieja Jabłonki, którą kosztem swoim wystawił w roku 1824, ma

jedną sieni, izbę słomą pokrytą z której w tydzień odrabia ręcznej parnieszczynny dzień jeden”.

Ciekawą informację zostawił w jednej ze swych wizytacji dziekan dekanatu krzepickiego pod datą 26 II 1856 roku. Wspomina iż do parafii należał “Dom “szpitalem” zwany dla pomieszczenia parafialnych starców i kalek - bardzo w złym stanie, wymaga nowego odbudowania”.

Dnia 9 XI 1919 roku biskup Stanisław Zdzitowiecki wznowił w Jaworznie pełnoprawną, samodzielną parafię. W tym też roku powiększona została nawa główna kościoła i podwyższona wieża a w 1922 r. dobudowano kaplicę od strony południowej pod wezwaniem Najśw. Serca Pana Jezusa. W latach 1924-1926 staraniem ks. Stanisława Wieczorka kościół został oszalowany. Po zaarrestowaniu przez hitlerowców 7 października 1941 r. i wywiezieniu do Dachau ks. Józefa Piekielńskiego, miejscowego poroboszcza kościół został zamieniony na magazyn i uległ dużemu zniszczeniu. Po skończonej wojnie kolejni proboszczowie przeprowadzali konieczne remonty, by kościół mógł funkcjonować.

Dopiero ks. Marian Gąsiorowski w r. 1972 podjął się gruntownego odnowienia świątyni. Pod cały kościół dał fundament, wewnętrzne ściany kościoła pokrył boazerią. Założył nowe ogrodzenie wokół kościoła z granitu z przęsłami drewnianymi. Wybudował nową dzwonicę murowaną z elektrycznym napędem dzwonów, oszalował ją według stylu kościoła. Obok dzwownicy wystawił kaplicę Matki Bożej Częstochowskiej na pamiątkę Nawiedzenia Obrazu Matki Bożej Królowej Polski. Na miejscu starej organistówki wybudował dom parafialny, który od 1992 r. pełni funkcję plebanii. Za obecnego proboszcza ks. Kazimierza Kołodziejczaka, na pamiątkę założenia i poświęcenia wodociągu wiejskiego wybudowano kaplicę św. Floriana obok starej plebanii. Poświęcenia wodociągu i kaplicy dokonał abp S. Nowak 24 lipca 1993 r. w obecności władz wojewódzkich i gminnych. W roku 1997 otynkowano obecną plebanię oraz budynek gospodarczy a w ubiegłym roku założono i poświęcono piękny parking przed kościołem.

Ks. Krzysztof Błaszkiwicz

Cmentarz Parafialny

Cmentarz parafialny to teren wydzielony do grzebania zmarłych. W średniowieczu znany był zwyczaj zakładania cmentarzy wokół kościoła, a ciała znaczniejszych osób /np. fundatorów/ składano często w podziemiach kościelnych, zwanych kryptami.

W XVIII-XIX w. ze względów sanitarno - epidemiologicznych likwidowano z zarządzenia caratu cmentarze przykościelne i zakładano cmentarze na wydzielonych terenach podmiejskich lub poza wsią.

W dokumencie dziekańskim z 1802 r. spotykamy krótką tylko wzmiankę o pierwszym cmentarzu /wokół kościoła/ z której wynika, że jest „oparkaniony i dobrze zamknięty”. Protokół spisany w 28 lat później /tj. 8 II 1830/ podaje więcej informacji: „Cmentarz przy kościele z parkanem z balów w słupy drewniane opasany bramą i furtką opatrzone, jednak, pomieniony parkan będąc zgniły znacznej reperacji, a bardziej nowego ogrodzenia potrzebuje”.

W następnym dokumencie z dn. 21 XII 1835 r. dziekan doda: „Cmentarz przy kościele był na około parkanem w słupy ogrodzony. Który dziś jako mający tylko szczątki 15 przeseł także nieuchronnego wymaga ogrodzenia”.

O dzisiejszym cmentarzu czytamy: „Cmentarz drugi w polu dla pochówu ciał wiernych zmarłych jest obwiedziony murem z kamienia na mech, zawarty porządną dosyć bramą”. Zachował się również nieco obszerniejszy opis: „Cmentarz

drugi, za wsią, po prawej ręce traktu idącego do Parzymiech położony, na chowanie ciał zmarłych wystawiony i kamieniem połowym na mech kładzonym ogrodzony, mający wrota z łątek między dwiema słupami wystawione, do wchodu z zmarłymi na cmentarz, już także w wielu miejscach reperacji wymaga”.

Jednak wraz z upływem czasu ówczesny cmentarz okazał się niewystarczającym, skoro w 1854 r. zaistniała konieczność jego poszerzenia.

Wydaje się, że warto zacytować tu w całości list ks. Ignacego Wolskiego do Konsystorza Foralnego w Piotrkowie, w którym prosi o udzielenie mu władzy do poświęcenia nowej części cmentarza parafialnego: „Jaworzno, dn. 13 VII 1854 r. Mam zaszczyt Przewielebnemu Konsystorzowi niniejszy złożyć Rapport, iż Cmentarz grzebalny w wsi Jaworznie przez włączenie w obręb jego kawałka gruntu znacznie powiększonym został, dawna zaś jego część - jak również świeżo przypuszczony kawałek są już murem z kamienia na mech poukładanych opasane - przeto mam honor jak najpokorniej PS. Konsystorz prosić aby dla dogodności i rychlejszego rzeczy tej uskutecznienia - pobłogosławienie tej nowej części cmentarza - mnie samemu poruczyć łaskawie raczył”.

Jednak Konsystorz Foralny pismem z dn. 26 VII 1854 r. delegował do poświęcenia cmentarza grzebalnego w Jaworznie proboszcza macierzystej parafii w Parzymiechach ks. Piotra Wasilewskiego. Kiedy nastąpiło poświęcenie - nie wiadomo.

Ksiądz Marian Gąsiorowski uporządkował gruntownie cmentarz grzebalny. Wybudował z czerwonej cegły parkan z trzech stron cmentarza, a czwartą wypełnił segmentami betonowymi. Urządził alejki, posadził świerki i tuje.

Na parterze nowej murowanej dzwownicy urządził kaplicę przedpogrzebową.

Jego następcą, ks. Kazimierz Kołodziejczak, w 1999 roku położył na cmentarzu grzebalnym kostkę brukową i posadził nowe drzewka.

Do najstarszych grobów znajdujących się na miejscowym cmentarzu należy zaliczyć:

1. Grób Władysławy Zmuda, ur. 3 X 1914 r., zm. 7 IX 1931 r. oraz pochowani tamże Lucjan Zmuda - 11 miesięcy i Gerard Zmuda, ur. 16 X 1931, zm. 20. IX 1935 r. R.I.P.

2. Grób r. Kowalczyków: Franciszek Kowalczyk, żył lat 20, zm. 5 XI 1930 r. W tym grobie także - Maria, Wincenty, Stanisław Kowalczyk.

3. Grób Heleny Lizurej, lat 35, zm. 29 III 1935 r. Prosi o modlitwę do Boga.

4. Piotr Derbis, żył lat 63, zm. dn. 17. VI 1935 r. Prosi o westchnienie do Boga on, jak również Maria Derbis i Pelagia Ladra.

5. Groby Emilii Prozner, zm. 15 III 1927 r. /52 lata/ i Józefy Krajewskiej zm. 10 V 1927 r. /25 lat/.

Niektóre z w/w. grobów zostały odnowione a na wielu starych nie zachowały się oznaczenia, kto w nich spoczywa.

Najciekawsze epitafia /często wyrażające ból po stracie najbliższych/:

- „Wszystko co było nam najdroższe + w tej mogile się mieści + nic nam już nie pozostało + prócz smutku i boleści” /grób r. Drosików/

- „Byłaś naszym szczęściem i życia ozdobą + Zgasłaś tak nagle żeby całe życie płakać i tęsknić za tobą” /Grób Niny Kierzek/

- "Odszedłeś, zamiast drzwi zaskrzypiała ziemia. Nie pożegnałeś nikogo - odszedłeś do krainy z której nie przychodzi listy..." /Grób G. Bartoszewskiego/

- „Czem ja byłam + tem ty jesteś + czem ja jestem + tem ty będziesz + Pomyśl sobie! Idź z Bogiem!”.

Na koniec muszę jeszcze wspomnieć o bolesnym wydarzeniu, które miało miejsce w drugim dniu ostatniej wojny. Otóż Niemcy w barbarzyński sposób zamordowali dwóch księży i organistów z par. Parzymiechy. Ciągnęli ich końmi z Parzymiech do Jaworzna i tu /naprzeciw cmentarza/ skonali. Pochowani zostali na miejscowym cmentarzu a po wojnie ich ciała przeniesiono na cmentarz w Parzymiechach, gdzie wspólnie spoczywają w jednej mogile. Byli to: ks. Bonawentura Metler, proboszcz par. Parzymiechy, dyr. obserwatorium astronomicznego, lat 73, ks. Józef Danecki, wikariusz /lat 25 /oraz Ignacy Sobczak, organista /40 lat/ . Wszyscy zginęli dn. 2 IX 1939 roku. Niech Bóg przyjmie Ich do swojej chwały a oprawcom przebaczy!

Ks. K. Blaszkiewicz

Porządki w Żytniowie

10 i 31 III 2001 r. rodzice uczniów z PSP w Żytniowie porządkowali teren wokół szkoły. Była to już kolejna wolna sobota jaką rodzice z Żytniowa dobrowolnie przepracowali na rzecz szkoły. Rozebrano przewracające się płoty, zasypano i wyrównano nierówności terenu. Wartość wykonanej pracy wynosi ok. 5 tys. zł. Dziękuję panom: Mariuszowi Pawlaczykowi, Józefowi Tkaczowi, Leszkowi Życie, Krzysztofowi Gmyrkowi, Bogdanowi Jasińskiemu, Ryszardowi Namysłakowi, Andrzejowi Napierajowi, Janowi Sykułskiemu, Eugeniuszowi Wałęckiemu, Zdzisławowi Świtale, Henrykowi Kasprzyczakowi, Lucjanowi Adamkowi, Janu Antosik, Józefowi Baros, Antoniemu Cieślak, Krzysztofowi Jeziorek, Marianowi Jasińskiemu, Stanisławowi Kubalce, Czesławowi Sieradzkiemu, Janowi Stasiakowi, Dariuszowi Więdłocha, Eugeniuszowi Werner, Wiesławowi Włóce, Przemysławowi Napierajowi, Andrzejowi Młynarczyk, Andrzejowi Grzebiela, Zbigniewowi Psik, Adamowi Kulig, Janowi Szymańskiemu, Janowi Szczepański i Stanisławowi Pawlaczykowi za wykonaną pracę.

Za okazaną pomoc dziękuję Wójtowi A. Pyziakowi i pracownikom Urzędu Gminy, PHU „Jawor” za przekazanie oleju napędowego (400 zł), Państwu M.T. Tobis za pomoc rzeczową, Panu Zygfrydowi Suchodolskiemu za udostępnienie maszyn rolniczych.

Ogromnie cenimy sobie pomoc osób, które nie są związane bezpośrednio z naszą szkołą. Jednocześnie zapraszamy wszystkich chętnych do dalszej pomocy.

Elżbieta Ciszkiwicz

**„Piękno natury jest tak rzeczywistym,
tak dotykającym materialnie koniecznym pier-
wiastkiem życia jak chleb
lub inne najkonieczniejsze warunki bytu”.**

/Stanisław Witkiewicz/

Nareszcie nadeszły prawdziwie wiosenne dni. Przygrzewające słońce, dłuższe dni i budząca się przyroda zachęca do spacerów. Wyruszają z domów całe rodziny. Dokąd najlepiej wybrać się na spacer?

Wiadomo, że najlepszy wypoczynek jest podczas bezpośredniego kontaktu z przyrodą. A więc wybierzmy się do lasu. Las to miejsce, gdzie można znaleźć spokój i zdrowie. Jak bowiem wiadomo lasy produkują substancje o działaniu bakterio- grzybo- i pierwotniakobójczym zwane fitoncydami. Spośród drzew wysoką aktywnością fitoncydową odznaczają się: brzoza, topola, dąb, sosna. Dobrze jest więc spacerując po lesie skorzystać z jego dobrodziejstw.

Las jest również miejscem o korzystnych warunkach bioklimatycznych, miejscem, gdzie szukamy ciszy i estetycznych wrażeń. I tu może nas spotkać przykra niespodzianka!

Człowiek bowiem nie tylko podlega wpływowi przyrody, ale również w dużym stopniu na nią oddziałuje.

I to niestety nie zawsze korzystnie! Wystarczy uważnie rozejrzeć się wokół siebie! Las, który o tej porze roku pozbawiony jest jeszcze liści i bujnej roślinności runa leśnego przedstawia przygnębiający obraz! Wszędzie widać ślady ludzkiej bytności: worki wywiezionych śmieci, porzucone butelki, puszki itp. Rozwijająca się roślinność wiosną przykryje w pewnym stopniu nasze niechlubne ślady, ale czy w ten sposób one stamtąd znikną? Czy nie będą stanowiły zagrożenia dla nas szukających tam wypoczynku oraz dla zwierząt - mieszkańców lasu? Jak tłumaczyć uczniom w szkole, którym chcemy zaszczepić miłość do przyrody, obecność tych śmieci w lesie? Jak kształcić u młodych ludzi poczucie ładu estetycznego, kiedy wszędzie spotykają porozrzucane odpady?

Organizowane również przez szkoły akcje sprzątania świata, lekcje poświęcone problemom zanieczyszczenia środowiska itp. nie odniosą właściwego skutku, jeżeli nasze dzieci nie zobaczą u nas dorosłych właściwych postaw i zachowań. Dzieci najlepiej uczą się obserwując nas! A więc dajmy im dobry przykład! Zadbajmy o nasze najbliższe środowisko! Zlikwidujmy dzikie wysypiska! Wszak wszyscy chcielibyśmy mieszkać w czystym środowisku.

Pamiętajmy również o porzekadle: „Jak cię widzą tak cię piszą”, a przecież mieszkamy na pątniczym szlaku...

**Emilia Pyziak
nauczyciel przyrody w Szkole Podstawowej
w Dalachowie**

14 XII 2000 r. Fundacja Wspomagania Wsi przyznała PSP w Żytniowie wyróżnienie za projekt „Chrońmy dorobek materialny i duchowy poprzednich pokoleń naszej miejscowości i gminy”. Projekt przewiduje zebranie maszyn rolniczych, sprzętów gospodarstwa domowego, wytworów rękodzieła i innych przedmiotów związanych z obrzędami ludowymi, oraz przygotowanie w szkole i wokół niej stałej ekspozycji. W ramach programu odbywają się konkursy plastyczne dla uczniów pt. „Tradycje i zwyczaje ludowe w naszej miejscowości”. Jednocześnie prowadzone są warsztaty, na których uczniowie wykonują kwiaty z papieru, stroiki, wianki, serwetki i inne przedmioty związane ze zdobnictwem ludowym. Otwarcie wystawy będzie towarzyszył festyn ludowy w dniach 2-3 VI 2001, na który już dzisiaj serdecznie zapraszamy.

Szanowni Państwo w waszych domach znajdują się przedmioty związane z życiem codziennym wsi polskiej (kołowrotki, cepy, masielnice itp.), dlatego też zwracamy się z prośbą o przekazanie nam podobnych eksponatów, lub o ich wypożyczenie na czas wystawy. Planujemy dzięki nim zorganizowanie na terenie szkoły skansenu, który podniesie atrakcyjność naszej gminy.

Elżbieta Ciszkiwicz

Z KRONIKI GOKSiR

MARZEC

Rejonowy Turniej Tenisa Stołowego o puchar Przewodniczącego Rady Gminy. Impreza odbyła się tradycyjnie już w Szkole Podstawowej w Jaworznie. Uczestniczyło 196 zawodników z terenu naszej gminy i ościennych.

Zwycięski puchar otrzymała drużyna z Dalachowa.

Gminny Turniej Szachowy - to impreza dwudniowa. W rozgrywkach, które odbyły się w kategorii dzieci, młodzieży

oraz dorosłych, udział wzięło 34 zawodników. Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach to:

- dziewczęta - I miejsce **Okoń Kamila - Porąbki**
 - chłopcy /szkoły podstawowe/ - I miejsce - **Jakub Kałwak - Rudniki**
 - chłopcy do lat 18 - I miejsce - **Hubert Kałwak Rudniki**
- Super puchar w tej grupie wiekowej otrzymał **Jakub Kałwak**.

W kategorii dorosłych zwyciężył i puchar z rąk Wójta Gminy odebrał **Jakub Marchewka** z Rudnik.

Turniej zorganizowany został przy pomocy finansowej Gminnej Komisji d/s rozwiązywania problemów alkoholowych.

KWIECIEŃ

W dniach 2-3 kwietnia br. odbyły się eliminacje gminne **XIII Konkursu Recytatorskiego** dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum. W konkursie udział wzięło 40 osób. Komisja oceniająca przyznała następujące miejsca:

- w kategorii klas 0-III

I miejsce **Małgosia Polak** - SP Dalachów filia Rudniki

II miejsce **Natalia Książarek** - SP Dalachów filia Rudniki

II miejsce **Zbigniew Hyra** - SP Dalachów filia Rudniki

- w kategorii klas IV-VI

I miejsce **Emilia Owczarek** - SP Jaworzno

II miejsce **Kinga Pietrzak** - SP Ciecuiłów

III miejsce **Rafał Dyderski** - SP Żytniów

- w kategorii gimnazjum przyznano dwa miejsca:

I - **Remigiusz Debudaj** - Rudniki

II - **Maciej Panek** - Rudniki.

Wymienieni wyżej zakwalifikowali się do eliminacji powiatowych w Oleśnie.

11 kwietnia w sali widowiskowej GOKSiR gościliśmy artystów **Filharmonii Częstochowskiej**, którzy przedstawili spektakl muzyczny dla dzieci pt „Kto pokona kota Prota”. Dzieci aktywnie uczestniczyły w przedstawieniu śpiewając wspólnie z artystami piosenki. Zapoznały się również z nowymi dla nich instrumentami muzycznymi, jak obój i tuba. Tego rodzaju spotkania są doskonałą lekcją muzyki w wykonaniu profesjonalnych artystów. Koncert odbył się przy pomocy finansowej Gminnej Komisji d/s Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Dzięki temu sala „pękała w szwach” /ponad 300 dzieci z przedszkoli i klas I-III z terenu całej gminy/.

Minifestiwal Piosenki Dziecięcej dla przedszkolaków to tradycyjna już w naszym kalendarzu impreza muzyczna dla dzieci. Udział wzięło 20 dzieci ze wszystkich przedszkoli z

terenu gminy. Mali wykonawcy przedstawili po jednej konkursowej piosence. Komisja nagrodziła wszystkich uczestników, ze szczególnym wyróżnieniem:

- w kategorii do 5 lat

I - **Zuzel Amadeusz** - Żytniów

II - **Namyślak Kinga** - Ciecuiów
 III - **Krzak Ewelina** - Jaworzno
 - w kategorii do 6 lat trzy równorzędne I miejsca:
Wiatr Kasia - Dalachów
Tkacz Monika - Żytniów
Zaręba Ania - Rudniki
 - w kategorii do lat 7 dwa równorzędne pierwsze miejsca:
Jasińska Monika - Żytniów
Korpowska Agnieszka - Rudniki
 II miejsce - **Zuzel Ola** - Żytniów.
 W powiatowym Minifestiwalu w Oleśnie, spośród sześciu naszych małych reprezentantów nagrodzony został przed-szkolak z Żytniowa - Amadeusz Zuzel. Gratulujemy!

MAJ

Udział zespołu "**Rudniczanki**" w eliminacjach **XII Opol-skiego Święta Pieśni Ludowej**. Do Olesna zjechało czter-naście zespołów folklorystycznych. Do udziału w finale, który odbędzie się w czerwcu w Gogolinie zakwalifikowało się kilka z nich, między innymi nasze trzypokoleniowe "**Rudni-czanki**". Zespół w odmłodzonym składzie bardzo podobał się publiczności oraz oczywiście komisji oceniającej.

19 maja w GOKSiR odbyła się cykliczna impreza muzycz-na **V Powiatowy Przegląd Zespołów Wokalno-Instrumen-talnych**. Przegląd ten to doskonała forma prezentacji arty-stycznej zespołów, zaś dla uczestników wspaniała zabawa taneczna. Udział wzięło 5 zespołów: "**REVOX**", "**AXELL**", "**REVERS**", "**AKORD**", "**RAMZES**".

Konkurs ekologiczny - "Przyroda moich okolic"

W Szkole Podstawowej w Dalachowie odbył się konkurs ekologiczny, którego celem było przedstawienie w jak najcie-kawszej formie swoistości i piękna przyrody na terenie naszej gminy.

Na konkurs wpłynęło wiele ciekawych prac plastycznych oraz dwie literackie.

Komisja konkursowa nagrodziła następujące prace:

I miejsce ex aequo:

Agnieszka Kūrczakowska kl. Via
Katarzyna Kałwak kl. Vb

II miejsce:

Marta Wierszak kl. VIb

III miejsce ex aequo:

Małgorzata Strugała kl. Vb
Katarzyna Kurczakowska kl. Va

Wyróżnienia przyznano:

Magdalena Graczyk kl. III b

Kamilli Okoń kl. Vib

Jakubowi Kałwak kl. Vc

Sylwii Podgórskiej i Ewie Stasiak z kl. Ivb

Wyróżnienia przyznano: **Justynie Podgórskiej z kl. Vb i Kindze Sieradzkiej z kl. Vib** za prace literackie..

E. Pyziak

PIERWSZY DZIEŃ WIOSNY W SZKOLE PODSTAWOWEJ W DALACHOWIE

W naszej szkole już od kilku lat pierwszy dzień wiosny obchodzimy w szczególny sposób.

SK LOP wraz z Samorządem Uczniowskim przygotowuje zabawy i konkursy, które mają przybliżyć uczniom problem ochrony środowiska.

W tym roku cała uroczystość pożegnania zimy odbyła się na nowej sali gimnastycznej, której dekoracją miały się zająć klasy starsze(IV-VI), a ich praca została oceniona przez komisję.

Dzień rozpoczął się krótkim apelem, w którym uczniowie zwrócili uwagę na problemy pojawiające się wraz z rozwojem cywilizacji. Piosenki przygotowane przez uczennice pod kie-runkiem pana od muzyki nie tylko rozbawiły uczniów, ale zwróciły uwagę na piękno naszej przyrody .

Problemy poruszone w apelu mogli uczniowie wykorzy-stać w konkursie wiedzy ekologicznej "Jeden z dziewięciu", w którym startowali wytypowani przez klasę uczniowie.

Dla młodszych przygotowano konkurs, w którym startowa-ły 3-osobowe zespoły odgadując zagadki, rebusy itp. o treści przyrodniczej.

Były też przygotowane konkursy dla pozostałych uczniów. Kilkuosobowe zespoły z poszczególnych klas rywalizowały ze sobą w konkursie plastycznym, muzycznym oraz na naj-lepszy strój ekologiczny. Każda konkurencja była oceniana, a zdobyte punkty przez poszczególne zespoły zasilają konto klasy.

W końcowej klasyfikacji zwyciężyła klasa VI A przed VI B oraz V a i V b. W kategorii klas młodszych zwyciężyły kl. I i kl. III. Nagrody ufundowane przez UG - Wydział Ochrony Środowiska oraz SU naszej szkoły wręczyła zwycięskim klasom pani Dyrektor D. Kucharska - Kapica oraz opiekun samorządu p. Beata Wcisło.

Rywalizacja przebiegała w miłej atmosferze, a nad całością czuwali wychowawcy poszczególnych klas oraz pozostali nauczyciele. Na koniec pożegnano zimę wyprowadzając Ma-rzannę z sali!

Emilia Pyziak

TURNIEJ TENISA STOŁOWEGO I SIATKÓWKI O PUCHAR PRZEWODNICZĄCEGO RADY GMINY W RUDNIKACH

Gminny Turniej Tenisa Stołowego o puchar Przewodni-czącego Rady Gminy ma już bogatą historię. Jego jubileuszowa X edycja odbyła się, już tradycyjnie w Szkole Podstawo-wej im. Mikołaja Kopernika w Jaworznie.

Imprezę przygotował GOKSiR w Rudnikach, przy współ-pracy szkół z terenu gminy.

Rozgrywki odbyły się 4 marca br. /w niedzielę/. Ogółem startowało 196 zawodników. Turniej podzielony został na dwie grupy: dzieci i młodzieży szkolnej oraz dorosłych z terenu gminy a także otwarty.

W grupie szkolnej były nstp. kategorie:
dziewcząt i chłopców klas I-III

(ciąg dalszy na str. 14)

dziewcząt i chłopców klas IV-VI ,
gimnazjum: dziewczęta i chłopcy.

Grupa starsza podzielona została na trzy kategorie wiekowe mężczyzn z terenu gminy: 15-29 lat, 30-39 lat i powyżej 40 lat oraz kategoria OPEN.

W kategorii kobiet startowała tylko jedna grupa pań.

Mecze dziewcząt klas I-III oraz pań, ze względu na ilość zgłoszeń rozegrane zostały systemem każdy z każdym. Pozostałe pojedynki rozgrywane były systemem pucharowym.

Prowadzona była punktacja drużynowa dla szkół podstawowych, w której zwyciężyła ekipa Szkoły Podstawowej w Dalachowie i jej przypadł w udziale Puchar Przewodniczącego Rady Gminy.

Najlepsi w poszczególnych kategoriach otrzymali dyplomy i nagrody rzeczowe. Zawody były dobrze zorganizowane i stały na wysokim poziomie.

Była to nie tylko zacięta rywalizacja, równocześnie świetna sportowa zabawa.

Nagrody dla najstarszego i najmłodszego uczestnika turnieju ufundował Przewodniczący Rady Gminy p. E. Gładysz.

LISTA ZWYCIĘZCÓW W POSZCZEGÓLNYCH KATEGORIACH

KLASY I-III

DZIEWCZĘTA	CHŁOPCY
1. Katarzyna Pawlaczyk	1. Bartosz Włoch
2. Dominika Napieraj	2. Mateusz Jurczyk
3. Marlena Bednarek	3. Przemysław Jarząbek

KLASY IV - VI

DZIEWCZĘTA	CHŁOPCY
1. Kamila Okoń	1. Dawid Jabłoński
2. Agnieszka Pinkosz	2. Konrad Borek
3. Małgorzata Wąsińska	3. Jarosław Kościelny

GIMNAZJUM

DZIEWCZĘTA	CHŁOPCY
1. Marta Włoch	1. Łukasz Francka
2. Marzena Szyszka	2. Krystian Borek
3. Beata Pawlaczyk	3. Łukasz Chałupka

W KATEGORII STARSZYCH KOBIECY

1. Magdalena Pinkos
2. Beata Hadrys
3. Karolina Wolna

MEŃCZYŹNI

15 - 29 lat

1. Karol Włoch
2. Łukasz Francka
3. Krzysztof Wolny

30 - 39 lat

1. Andrzej Borek
2. Tomasz Duda
3. Henryk Popczyk

PIŁKA SIATKOWA

W dniu 11 marca br. ponownie w Szkole Podstawowej im. M. Kopernika w Jaworznie odbył się Pierwszy Turniej Miejsowości Gminy Rudniki o Puchar

Przewodniczącego Rady. Tym razem organizatorem była PSP w Jaworznie.

W imprezie mającej na celu propagowanie aktywności ruchowej, w połączeniu z dobrą zabawą i sportową rywalizacją, wzięło udział pięć drużyn.

Były to zespoły reprezentujące: Ciecuiów, Jaworzno, Rudniki, Żytniów oraz drużyna radnych z naszej Gminy. Mecze rozgrywane były systemem każdy z każdym i obfitowały w wiele emocji. Pojedynki były bardzo zacięte i wyrównane, walka toczyła się o każdy mały punkt. Niemal do ostatniego meczu nie wiadomo było kto zwycięży i jakie będą miejsca poszczególnych drużyn w tym turnieju.

Po niemal całym dniu zmagani wyłoniono najlepszych. Okazała się nią drużyna z Jaworzna, która nie przegrała żadnego meczu i otrzymała puchar Przewodniczącego Rady Gminy Rudniki. Na drugim miejscu znalazła się ekipa

Rudnik, tylko z jedną porażką. Miejsce trzecie wywalczyła drużyna z Żytniowa, a na czwartym miejscu znaleźli się przedstawiciele Ciecuiowa. Piąte miejsce przypadło w udziale drużynie radnych, którzy łatwo „nie sprzedali swojej skóry”.

WYNIKI POSZCZEGÓLNYCH SPOTKAŃ:

Radni - Jaworzno	0:2
Radni - Rudniki	1:2
Radni - Ciecuiów	1:2
Radni - Żytniów	0:2
Jaworzno - Rudniki	2:1
Jaworzno - Ciecuiów	2:0
Jaworzno - Żytniów	2:0
Rudniki Ciecuiów	2:0
Rudniki Żytniów	2:1
Ciecuiów - Żytniów	1:2

Mamy nadzieję, że w przyszłym roku weźmie udział w tym turnieju także drużyna z Dalachowa, aby wspólnie z innymi walczyć o miano najlepszych naszej Gminy.

W trakcie trwania obu imprez do dyspozycji były, sala bilardowa i siłownia znajdujące się w szkole, które także cieszyły się sporym zainteresowaniem zarówno dzieci jak i dorosłych, tam również toczyła się zacięta rywalizacja. Obie imprezy przysporzyły wiele przyjemności wszystkim uczestnikom i pozostawiły niezapomniane wrażenia.

Tomasz Duda

powyżej 40 lat

1. Roman Pinkosz
2. Andrzej Zając
3. Jan Rychel

KATEGORIA OPEN

1. Tomasz Łucki
2. Krzysztof Wolny
3. Karol Włoch

Osiągnięcia sportowe uczniów Publicznej Szkoły Podstawowej w Ciecuiowie

Od wielu lat uczniowie naszej szkoły odnoszą sukcesy sportowe nie tylko w zawodach organizowanych na terenie gminy lecz również na etapach powiatowych a nawet wojewódzkich. Do niedawna osiągnięcia zdobywały przede wszystkim dziewczęta.

Główne ich sukcesy to:

- marzec 1998 rok - w Halowym Turnieju Piłki Nożnej Dziewcząt do lat 11 w Częstochowie reprezentowały nie tylko naszą gminę lecz również powiat oleski i odniosły zwycięstwo zdobywając Puchar Sejmiku Samorządowego Województwa Częstochowskiego.

- maj 2000 rok - reprezentowały Gminę Rudniki w zawodach powiatowych w koszykówce - zajęły I miejsce a następnie rozgrywały mecze z najlepszymi drużynami województwa opolskiego w Strzelcach Opolskich i tu wywalczyły IV miejsce.

Trzon obydwu drużyn stanowiły te same, niewątpliwie utalentowane dziewczęta: **Ania Więdłocha, Marzena Słomian, Karolina Malolepsza, Paula Stochmiałek, Paulina Pakuła** - od 01.09.2000r uczennice Gimnazjum Publicznego w Rudnikach. Mam nadzieję że i tej szkole przynosić będą sukcesy sportowe.

Rok szkolny 2000/2001 jest kolejnym rokiem, w którym uczniowie Szkoły Podstawowej w Ciecuiowie odnoszą sukcesy sportowe. W zawodach organizowanych na terenie gminy często uzyskują czołowe miejsca. Szczególnie wiele radości sprawiły wszystkim sukcesy ucznia klasy VI **Arkadiusza Wujca**. W Powiatowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Oleśnie w dniu 14.05.2001 roku w biegu na 100 m chłopców szkół podstawowych zdobył I miejsce natomiast w skoku wzwyż II miejsce. Arek w obydwu tych dyscyplinach reprezentował powiat oleski na Indywidualnych Mistrzostwach w Lekkiej Atletyce, które odbyły się w Opolu w dniu 21.05.2001r. W biegu na 100 m uczeń ten zajął III miejsce i zdobył brązowy medal.

Gratulujemy Arkowi wspaniałego sukcesu !

W dniu 14.05.2001 r. w Oleśnie odbyły się Miejskie Igrzyska Młodzieży Szkolnej, w których udział brali nasi uczniowie. W zawodach tych sukces odniosły uczennice:

- **Martyna Droś** - w biegu na 100 m dziewcząt szkół podstawowych zajęła III miejsce

- **Beata Knop** - w pchnięciu kulą IV miejsce.

Pragnę pogratulować uczniom i nauczycielom Pani Beacie Droś i Panu Tomaszowi Dudzie tak wielu sukcesów i podziękować za rozśławianie dobrego imienia naszej szkoły.

Dyrektor Szkoły
Alina Olewińska

UCHWAŁA NR XXIV/172/2001

Rady Gminy Rudniki z dnia 26 kwietnia 2001 roku w sprawie wysokości opłat za najem sali widowiskowej i innych pomieszczeń w budynku „Domu Kultury” stanowiącym własność gminy

Na podstawie art. 40 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /tekst jednolity z 1996 roku Dz.U Nr 13, poz. 74 zm. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496, Nr 132 poz. 622, z 1997 roku Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734, Nr 123 poz. 775, z 1998 roku Nr 155 poz. 1014, Nr 162 poz. 1126 z 2000 roku Nr 26 poz. 306 / oraz art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1986 roku o gospodarce komunalnej /Dz.U. z 1997 roku Nr 9 poz. 43, zm. Nr 106 poz. 679, Nr 121 poz. 770, z 1998 roku Nr 106 poz. 668/ Rada Gminy Rudniki uchwała:

§ 1

Uchyla się uchwałę Nr XVIII/127/2000 z dnia 28 czerwca 2000 roku w sprawie wysokości opłat za najem sali widowiskowej i innych pomieszczeń w budynku „Domu Kultury” stanowiącym własność gminy.

§ 2

Ustala minimalne stawki opłat za wynajem pomieszczeń:

1. Wynajem sali widowiskowej na przyjęcie weselne - 660,00 zł + opłaty /za energię, wodę, kanalizację /zgodnie z odczytami licznika/
2. Wynajem sali na przyjęcie komunijne /świetlica/
 - 230,00 zł + opłaty /za jeden dzień/
 - 280,00 zł + opłaty /za dwa dni/
3. Wynajem sali na przyjęcie rodzinne
 - 200,00 zł bez opłat /za jeden dzień/
 - 280,00 zł bez opłat /za dwa dni/
4. Wynajem sali na komers szkolny
 - opłaty za energię, wodę, kanalizację + sprzątnięcie
5. Wynajem świetlicy na przyjęcie weselne - 70,00 zł
6. Wynajem sali na kurs językowy, kurs prawa jazdy itp. /świetlica, pokój instruktorów/ - 170,00 zł za 1 miesiąc
7. Wynajem sali na zebrania zakładowe, i organizacyjne:
 - mała sala - 50,00 zł; duża sala - 110,00 zł
8. Wynajem sali dla LZS na dyskotekę - 15,00 zł + opłaty
9. Wynajem sali na występy estradowe
 - Impreza jednorazowa nie częściej niż raz na dwa miesiące - 550,00 zł + opłaty
10. Pokazy, kiermasze itp.
 - mała sala - 60,00 zł za 1 dzień
 - duża sala - 170,00 zł za 1 dzień
11. Wynajem sali na zorganizowanie dyskoteki - za każdy dzień:
 - w dni powszednie od poniedziałku do czwartku - 230,00 zł + opłaty
 - w soboty, niedziele i święta - 350,00 zł + opłaty.

§ 3

Zwalnia się OSP Rudniki z opłat za najem sali widowiskowej i innych pomieszczeń.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się dyrektorowi Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Rudnikach.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 2001 roku i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

"Pętla Rudnicka "

po raz siódmy

W sobotę 9 czerwca br. na boisku sportowym w Rudnikach odbędzie się VI Gminny Turniej Piłki Nożnej Firm o puchar Wójta Gminy "Panorama Firm".

Początek imprezy o godz. 14.00. W turnieju mają prawo startować drużyny:

- firm mających siedzibę na terenie gminy
- firm pracujących na terenie gminy
- firm zaproszonych przez organizatora
- drużyna radnych, składająca się z zawodników radnych, pracowników zatrudnionych przez Urząd Gminy i sołtysów
- drużyny OSP
- drużyna nauczycieli pracujących na terenie gminy
- drużyna łączona z poszczególnych firm mających siedzibę na terenie gminy.

Organizatorem imprezy jest Gminny Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji.

Informacje pod nr. tel. 35 95 068 - 8.00-19.00.

Imprezie towarzyszą: kiermasze, bufety, konkurencje dla dzieci i młodzieży, drużyn firm.

Wieczorem zabawa taneczna na boisku - gra zespół "Ramzes". Wstęp bezpłatny.

Niedzielne zawody "VII Ogólnopolskiego Biegu Masowego w Rudnikach" zgromadziły prawie 400 amatorów ścigania. Do udziału w biegu głównym na dystansie 13,3 km zgłosiło się 81 zawodników, bieg ukończyło 78 biegaczy, w tym kobiet - 3, sprawnych inaczej - 5.

W biegu głównym najlepszymi okazali się:

1. Marcin Panfil - Maraton Turek - czas 42,43
2. Marek Dryja - NKB Kłobuck - czas 42,59
3. Jacek Nitka - Górnik Brzeszcz - czas 43,45.

Najlepszym zawodnikiem reprezentującym gminę Rudniki okazał się Damian Sowa - Ciecuiów z czasem 50,38, który zajął miejsce 13. Gratulujemy!.

W kategorii kobiet trzy pierwsze miejsca zdobyły:

1. Beata Szyjka - Victoria Racibórz
2. Mariola Urbańczyk - Turek
3. Bogusława Żyta - Żyrawie gm. Rudniki.

W kategorii "sprawni Inaczej":

1. Janusz Ornat - Zawiercie - 43,51
2. Ryszard Moryc - Czeladź - 46,53
3. Jan Ignasiak - Sieradz - 1. 05,17
4. Sławomir Dul - Glucholazy - 1. 09,51
5. Zbigniew Stefaniak - Gąsiorów - 2. 27, 39.

Jak zwykle biegowi głównemu towarzyszyły biegi dla dzieci i młodzieży szkolnej na dystansach od 300 do 1700 m.

Najlepsi otrzymali puchary, nagrody, dyplomy i pamiątkowe znaczki.

W dniach 30 czerwca i 1 lipca 2001 roku w Bobrowej, na terenie Nadleśnictwa Olesno, pod patronatem marszałka woj. opolskiego, wojewody opolskiego, dyrektora RDLP W Katowicach, starosty oleskiego i wójta gminy Rudniki odbędą się - w konkurencji międzynarodowej

ZAWODY DRWALI

Rywalizacja konkursowa na zrębie w lesie (wg. Regulaminu Zawodów DGLP, Warszawa 1993) przeprowadzona zostanie 30 czerwca - w następujących konkurencjach:

- ścinka i obalanie drzew na cel
- złożona przerzynka kłód
- przygotowanie pilarki do pracy
- okrzesywanie
- przerzynka na dokładność.

Przewidziano atrakcyjne nagrody, a po zakończeniu zawodów - część festynową na świeżym powietrzu.

Dnia 1 lipca na boisku sportowym w Bobrowej odbędzie się „Leśna Biesiada” z różnego rodzaju konkursami, występami i zabawami dla drwali, leśników i ich rodzin, dla dzieci i młodzieży, jak również dla pozostałych uczestników biesiady. Tutaj również przewidziano mnóstwo atrakcyjnych nagród.

Zawodnicy winni posiadać uprawnienia drwala motorniczego, aktualne badania lekarskie, własną piłę, siekiere, kliny oraz odzież ochronną. Ze względu na ograniczoną ilość zawodników decydować będzie kolejność zgłoszeń. Startowe w zawodach (gorące posiłki, napoje chłodzące, uczestnictwo w festynie) wynosi 100 zł od zawodnika, płatne na konto:

Bank Spółdzielczy Praszka Oddział Rudniki,
numer konta: 82691017-22827006-1

(z dopiskiem „Zawody Drwali Bobrowa 2001)

Zgłoszenia uczestników przyjmuje

Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji
w Rudnikach,

ul. Okólna 2, 46-325 Rudniki, tel. (034) 359 5068.

Podczas zawodów i "Biesiady" istnieje możliwość reklamowania firm w plenerze i na zainstalowanym na boisku telebimie

Organizatorem zawodów jest Ochotnicza Straż Pożarna w Bobrowej wraz z mieszkańcami wsi w ramach programu "Odnowa Wsi", a współorganizatorami: Nadleśnictwo Olesno, Zakłady Usług Leśnych działające na jego terenie, Zarząd Gminy Rudniki oraz Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Rudnikach.

Szczegółowe informacje uzyskać można pod numerami telefonów: 0 605 732 810, 0 605 286 547,
(034) 359 37 06, (034) 359 37 13,
pocztą elektroniczną: info@rudniki.pl
oraz na stronach internetowych: www.rudniki.pl.

Organizatorzy

Druk: "WIPRESS" Sp. z o.o. 98-300 Wieluń, ul. Palestrancka 5, tel. (0 43) 843 83 48

Wydawca: Urząd Gminy w Rudnikach, 46-325 Rudniki, ul. Wojska Polskiego 12
przy współpracy Gminnej Komisji d/s Przeciwdziałania Alkoholizmowi

Redaguje zespół w składzie: Andrzej Pyziak, Marianna Krzykawiak, Elżbieta Baros, Małgorzata Lukas
foto: Andrzej Pyziak, Małgorzata Lukas, Mieczysław Pawlaczyk